

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719203479
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:5719203479.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Jozefa Mačeja vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. I., nar. XX. A. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, matky: N. I., nar. XX. X. XXXX, trvale pobytom S. X. XXXX/X, L., toho času pobytom M. XXX, X. R., Česká republika a otca: K. N., nar. XX. K. XXXX, trvale pobytom V. XX, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Skalica z 27. januára 2021 č.k. 8P/20/2020-174 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil výživné otca na maloletého A. zo sumy 50,- eur mesačne na 150,- eur mesačne s účinnosťou od 22. augusta 2019, ktoré je otec povinný platiť vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky; výrokom II. nedoplatok otca na zročnom výživnom za obdobie od 22. augusta 2019 do 31. januára 2021 vo výške 1.732,26 eur povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným k rukám matky počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia; výrokom III. týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 21P/26/2013-126 z 3. decembra 2013 v časti bežného výživného; výrokom IV. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 78 ods. 1 veta prvá, § 26, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 z.č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“). Vecne dôvodil, že v danom konaní sa jedná o zmenu výživného na maloleté dieťa a preto prioritne skúmal, či oproti predchádzajúcej úprave výživného došlo k takej zmene pomerov, ktorá by bola podstatnou zmenou okolností, vzhľadom k okolnostiam aktuálneho rozhodovania súdu o výživnom. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný a to vzhľadom na existenciu zmeny pomerov na strane maloletého dieťaťa, ako i na strane rodičov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa. Na strane oprávneného maloletého A. došlo k zmene uplynutím doby od ostatnej úpravy výživného, nástupom maloletého na strednú školu od 1. septembra 2019 a následným ukončením školskej dochádzky z dôvodu zlého zdravotného stavu. V čase ostatnej úpravy maloletý navštevoval štvrtý ročník základnej školy, bol zdravý, mal len alergiu, navštevoval florbal, PC krúžok, pohybové hry, teda výdavky mal len bežné. V súčasnej dobe maloletý od 1. septembra 2019 nastúpil na SOŠ, odbor kuchár, čašník, z dôvodu zlého zdravotného stavu musel štúdium prerušiť, keďže mal problém s chrbticou, platnička mu tlačila na miechu, ochrnul, v čase od 16. októbra 2019 do 22. januára 2020 bol hospitalizovaný, následne rehabilitovaný, dňa 5. mája 2020 utrpel zlomeninu nohy a podstúpil operáciu. Okrem bežných

výdavkov na stravu, oblečenie, drogériu má maloletý zvýšené výdavky v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom, nutnosťou kúpy invalidného vozíka, rotopedu. Na strane povinného otca taktiež nastala zmena, keď v čase ostatnej úpravy mal príjem 16.000,- až 17.000,- Kč, následne dosahoval len polovičný príjem, nevlastnil žiaden majetok, nemal inú vyživovaciu povinnosť. V súčasnej dobe otec pracuje na živnosť v oblasti búracích a výkopových prác, jeho deklarováný čistý príjem je 500,- eur, avšak pracuje len 100 hodím mesačne, používa auto Mercedes Vaneo, rok výroby 2002, ktoré mu mala zakúpiť jeho priateľka a je spoluvlastníkom X bytu v E. Y. E.. Matka v čase ostatnej úpravy dosahovala príjem 420,- eur, v súčasnej dobe má príjem 17.000,- Kč, t.j. cca 650,- eur, býva v garsónke zamestnávateľa, iné vyživovacie povinnosti nemá, nevlastní žiaden nehnuteľný ani cennejší hnuťelný majetok. Súd prvej inštancie v konaní starostlivo zväžil a porovnal zmenu pomerov na strane povinných rodičov i na strane oprávneného maloletého dieťaťa a dospel k záveru, že na strane maloletého sa zvýšili náklady v súvislosti so zvýšením veku, s jeho výživou, školskými potrebami, s nepriaznivým zdravotným stavom a zmenili sa pomery i na strane výživou povinných, pričom otec deklaroval príjem 500,- eur a výdavky 115,80 eur, matka deklarovala príjem 650,- eur, výdavky 6.250,- Kč, t.j. 239,34 eur. O výške výživného rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na súdnu prax, ktorá určuje výživné vo výške 20-30% z dosahovaného príjmu povinnej osoby. V prejednávanej veci predstavuje 30% z príjmu otca 150,- eur mesačne, pričom z tejto hornej hranice vychádzal s poukazom na to, že ide o takmer 17-ročné dieťa, ktoré má zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom, s liečením, rehabilitáciou, kúpou liekov, kúpou invalidného vozíka a rotopedu. Výživné určil od podania návrhu, teda od 22. augusta 2019. Do 31. januára 2021 vznikol otcovi nedoplatok vo výške 1.732,26 eur, ktorý umožnil otcovi splácať v splátkach po 50,- eur, keďže nie je v schopnostiach otca zaplatiť zročné výživné jednou sumou. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 z.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého. Dôvodil, že súd prvej inštancie sa bližšie nezaoberal dôvodmi absencie kontaktov otca s maloletým, pri určovaní bežného výživného nezohľadnil niektoré skutočnosti a pri určení výšky mesačných splátok nedoplatku nezobral do úvahy negatívne dopady zdĺhavého vyjasňovania a riešenia sporov o miestnu príslušnosť súdu na postupné narastanie celkovej výšky nedoplatku. Namietal, že pri určení výšky výživného súd prvej inštancie vychádzal z neúplného, nie celkom objektívneho a presného obrazu vzťahu k maloletému, keď otec bol vykreslený v negatívnom svetle. Dodal, že o narodení maloletého sa dozvedel až po šiestich rokoch, po vyhlásení pátrania a zistenia jeho pobytu, keď spätne uhradil celý nedoplatok na výživnom uloženom mu rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 11. augusta 2008 a následne pravidelne platil výživné v stanovenej sume na účet matky. Dodal, že s matkou maloletého sa po celé roky nestretol, nezaujímal sa o ňu, ani ona nemala záujem kontaktovať jeho, pričom vie, že istú dobu žila a pracovala v Nemecku a po návrate sa usadila v Českej republike. Uvedená situácia v ňom vyvoláva pochybnosti o otcovstve, čo vysvetľuje, prečo si nevytvoril k maloletému žiaden citový vzťah. Nesúhlasí s tým, že súd prvej inštancie prisúdil pri rozhodovaní o zvýšení výživného značnú váhu vzťahovým okolnostiam a nevzal dostatočne do úvahy jeho reálne možnosti, schopnosti a majetkové pomery. Dôvodil, že si nevedie evidenciu svojich výdavkov, avšak nesúhlasí so zjednodušeným záverom súdu, že jeho mesačné výdavky predstavujú iba 115,80 eur a že ho živí priateľka. Dodal, že podnikanie v živnosti je v útlme, pričom jeho pracovný pomer, ktorý uzatvoril v decembri 2020 so zamestnávateľom H. E. a.s., C. bol s ním 1. februára 2021 rozviazaný v skúšobnej dobe, pričom od 8. februára 2021 uzatvoril novú zmluvu s príjmom 623,- eur v hrubom. Poukázal na tabuľku výživného vydanú Ministerstvom spravodlivosti ČR pre rok 2021, v ktorej sa v kategórii 15 až 17 ročných maloletých odporúča výživné vo výške 16 až 22% z čistého príjmu rodiča. V prvoinštančnom konaní ako zvládnuteľnú výšku uviedol sumu 120,- eur, pričom i výživné v tejto výške predstavuje 24%. Zároveň poukázal i na nesprávnosť zvýšenia výživného od podania návrhu, keď do vytyčenia prvého pojednávania uplynulo 14 mesiacov, keďže bol spor o miestnu príslušnosť, do rozhodnutia súdu uplynulo 17 mesiacov a 10 dní a výška splátky nedoplatku 50,- eur je vysoká, za primeranú považuje sumu 30,- eur mesačne. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a zvýšil mu výživné na sumu 120,- eur mesačne s účinnosťou od 22. augusta 2019 a nedoplatok za obdobie od 22. augusta 2019 do 31. januára 2021 vo výške 1.212,58 eur mu povolil splácať v mesačných splátkach po 30,- eur mesačne.

3. Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, otcom maloletého dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 z.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody podaného odvolania (§ 65 CMP), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolania otca je nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a je dôvodné ho potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

5. Predmetom konania vedeného pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 8P/20/2020 je zvýšenie výživného otca voči maloletému A. I..

6. Predmetom odvolacieho konania je vzhľadom na odvolacie námietky otca preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zvýšil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 50,- eur na sumu 150,- eur mesačne s účinnosťou od 22. augusta 2019 a určil zročné výživné za obdobie od 22. augusta 2019 do 31. januára 2021 vo výške 1.732,26 eur, ktoré povolil otcovi splácať mesačnými splátkami vo výške 50,- eur splatnými spolu s bežným výživným, vždy do 20 dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

7. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

8. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Nakoľko tu však bol i nesúhlas otca s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami (§ 387 ods. 3 CSP), pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

9. Odvolaciu námietku otca týkajúcu sa neprimeranosti súdom prvej inštancie stanovenej výšky zvýšeného výživného, považuje odvolací súd za irelevantnú. Súd prvej inštancie pri zvýšení výživného správne zohľadnil, že obaja rodičia prispievajú na výživu svojho dieťaťa podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Všeobecne platí, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi ako na strane výživou oprávneného, tak aj na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie a to i potrebami, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovacia povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

11. Podľa ustálenej súdnej praxe, na ktorú správne vzal súdu prvej inštancie zreteľ, rodič ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti je povinný prispievať na výživu svojich detí sumou vo výške 20% až 30% z jeho netto príjmu a to vzhľadom na odôvodnené potreby toho, ktorého dieťaťa, s tým, že výživou dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, respektíve uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Pokiaľ otec maloletého v odvolaní poukazuje na rozhodovaciu prax súdov v Českej republike odvolací súd má za to, že táto nie je pre súdy Slovenskej republiky záväzná. V zmysle ustálenej súdnej praxe všeobecných súdov Slovenskej republiky má vo všeobecnosti výživné (na všetky výživou oprávnené osoby) zo strany výživou povinného rodiča predstavovať 20% až 30% zo sumy jeho čistého príjmu. V prejednávanej veci pri predpokladanom výživnom vzhľadom na vek, zdravotný stav maloletého a tomu zodpovedajúce náklady potrebné na uspokojovanie jeho odôvodnených potrieb, zohľadniac i, že otec okrem výživného maloletému neprispieva ani len formou darov na sviatky, ide o výživné v rozsahu cca 30% z príjmu otca maloletého a predstavuje výživné vo výške cca 150,- eur mesačne, keďže otec iné vyživovacie povinnosti nemá a maloletý už o rok dosiahne plnoletosť.

12. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd prvej inštancie správne previedol porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Podstatná zmena pomerov bola dostatočne preukázaná, keďže súd prvej inštancie podrobne skúmal pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnal ich s aktuálnymi pomermi a dôsledne porovnal zmenu odôvodnených potrieb na strane dieťaťa vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s najmä na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so školskou dochádzkou, zdravotnou starostlivosťou, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľnočasovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb, rodičov maloletého, porovnal zistené aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery s pomermi zistenými v čase ostatného rozhodovania, a správne dospel k záveru o podstatnej zmene pomerov v súvislosti s príjmami rodičov dieťaťa, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti rodičov.

13. V konaní bol nesporný skutkový stav zistený súdom prvej inštancie uvedený v bode 1. tohto rozhodnutia.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému A. správne vyhodnotil schopnosti a možnosti oboch rodičov prispievať na výživu maloletého ako aj odôvodnené potreby maloletého, ktoré síce úplne zreteľne nevyčíslil sumou potrebnou na pokrytie mesačných výdavkov maloletého, avšak z obsahu vykonaného dokazovania vyplynuli. Správne prihliadol na príjem otca v rozsahu cca 500,- eur mesačne, keď námietka otca, že v súčasnej dobe dosahuje brutto príjem 623,- eur je nedôvodná, keďže bez pochyb bolo preukázané, že je v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať čistý príjem minimálne 500,- eur mesačne. Správne zohľadnil aj príjem matky v rozsahu cca 650,- eur. Rovnako správne zohľadnil skutočnosť, že matka maloletého sa o maloletého A. osobne stará, čím v prevažnom rozsahu vzhľadom závažný zdravotný stav maloletého A. kompenzuje finančné plnenie potrebné na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletého A..

15. Súdom prvej inštancie určené výživné otcovi vo výške 150,- eur zodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam, a predstavuje len sumu cca 5,- eur denne. Pokiaľ otec prispeje na výživu maloletého sumou 150,- eur mesačne, ktorá suma predstavuje cca 30% z jeho príjmu, matka spolu sumou 195,- eur mesačne, t.j. cca 30 % z jej príjmu, pričom priamo finančne prispeje 1, tzn. sumou 97,50 eur mesačne a zostatok výšky výživného v rozsahu 97,50 eur vykompenzuje svojou osobnou starostlivosťou o maloletého a k tomu sa pripočíta suma rodinných prídavkov, čím sa vytvorí dostatok finančných prostriedkov potrebných na krytie odôvodnených potrieb maloletého blížiaceho sa veku dospelosti.

16. Odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú i odvolaciu námietku otca, že dlhý priebeh konania mal vplyv na určenie nedoplatku na zročnom výživnom. Podstatná zmena pomerov, ktorá vyvolala potrebu

navýšenia výživného stanoveného už na hornej hranici schopností a možností otca, musela byť otcovi zrejma a nič mu nebránilo plniť si vyživovaciu povinnosť vo vyššej sume.

17. V závere odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal s ostatnými námietkami uplatnenými otcom dieťaťa už počas prvoinštančného konania a vzhľadom na to, že otec dieťaťa ani v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo potrebné osobitne zhodnotiť, a na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

18. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, keď tento správne rozhodol o zvýšení výživného, o účinnosti zvýšenia, o zročnom výživnom s tým, že pri určení samotnej parížskej lehoty (lehoty na plnenie) dospel k správne záveru, že primeranou sumou splátky na zročnom výživnom je suma 50,- eur, pri ktorej dôjde k úhrade nedoplatku do 36 mesiacov, riadiac sa pri svojom rozhodnutí doterajšou súdnou praxou ako i úvahou, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami výživou povinného. Správne súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pretože ide o konanie, v ktorom si každý z účastníkov platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka ak nie sú splnené podmienky pre aplikáciu výnimiek podľa § 53 CMP alebo podľa § 55 CMP t.j. ak by ich priznanie vyžadovali okolnosti prípadu a z nich plynúca potreba spravodlivého usporiadania veci, čo však nebol prípad práve prejednávanej veci.

20. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).